

"KELEIVIS"

PARINKIAUSIAS DARBŲ ŽMONIŲ
LAIFRAŠTIS, LEIDŽIAMAS
J. G. GEGUŽIS ir DRAUG.
BOSTON, MASS.

KAINA METAMS:

Amerikoje \$1.50
Kitose šalyse (užrubežiuose) . . . 1.75

PUSEI METŲ:

Amerikoje 75 c.
Kitose šalyse \$1.00

Kreipianties su kokiais nors reikalais
"KELEIVIS" redakcijai arba užsimokant
už laikraštį, visados reikia teip adresuoti:

"KELEIVIS"

28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

"KELEIVIS"

LITHUANIAN WEEKLY

— published by —

J. G. GEGUŽIS & CO.

every Thursday in BOSTON, MASS.

Represents over 1,000 Lithuanians in the
city of Boston, 50,000 in New England
and about 400,000 in United States.

The best Advertising Medium. Executes
all kinds of Job and Book Printing.

Translating and Printing in all Mo-
dern Languages.

All Communications should be addressed:

"KELEIVIS"

28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

No. 12

Boston, Mass., 18 Kovo [March] 1909 m.

Entered as Second-Class Matter, February 23, 1905, at the Post Office at Boston, Mass., under the Act of Congress of March 3, 1879.

Metas V.

VISOKIOS ŽINIOS

IŠ RUSIJOS.

Baugina lenkų sukilimu.

Idant palenkti Rusiją prie nuraminimo įsiskaičiusios Serbijos, vokiečiai pradėjo leisti paskalas, kad jeigu kiltų karas, o Rusija norėtų Serbijai pagelbėti, tai pasinaudojant iš tos progos Lenkija tuojau sukiltų ir apšauktų save nepriegulmingą respubliką, o Prancūzija, bijodama kad neprazūtų jos pinigai, tuojau pareikalautų skolos. O tas viskas nustumtų Rusiją į bankrutą.

Bijosi šviesos.

I „Golos Moskovski“ praneša iš Varšuvos: „Paviesio gelžkelių kontroliuote gauta iš Peterburgo įsakymas, užgnatantis kontroliuoties tarnaujančiams pranešti laikraščiams žinias apie vogimus ant gelžkelių, kad ne diskredituoti publikos akyse kelių žinybos“.

Spaudos persekiojimas.

„Rus. Vied.“ praneša, kad suimtas esąs Tiflise išsainančio laikraščio „Naš put“ redaktorius, redakcija uždengta. Laikraštįje buvo spaudinama istisos Kaukazo atstovų kalbos, pasakytosios v. dūmoje.

Lopuchino byla.

Tyrinėjimas Lopuchino byloje jau užbaigta. Jis bus kaltinamas pagal 102 ir 51 st. krim. įst. Didžiausia bausmė — katonga iki gyvos galvos, mažiausia — ištėrimas.

Lopuchino gentis prašė prokuratoria pailiosuoti jį už kauciją, bet jį prašymas atmesta. Byla ketinama nagrinėti balandžio mėnesio pradžioje.

Suomijos bedarbiai.

Celsingforse šiomis dienomis buvo didelis bedarbių susirinkimas, kuriame nutarta: 1) kreiptis į senatą su prašymu, kad įsakytų miestui išrašyti kokių nors darbų; 2) kreiptis į seimo atstovus, socialdemokratų su prašymu išnešti seimui paklausimą apie tai, kad darbo žmonės negali darbo gauti, ir kad būtų paskirta bedarbiams kokia pašalpa.

Kai bus išesamas paklausimas seimui, tai tą dieną bedarbiai ketina padaryti demonstraciją — norima įeiti seimo rūmose.

Prie spaudos „laisvės“.

Visiems Varšuvos laikraščiams užginta spaudžinti iš francūzų laikraščio „Matin“ Bakajaus memuarai (atsiminimai).

Žydų varžymas.

Suomijos žydai ligšiol be jokio leidimo atvažiuodavo Peterburgan ir galėdavo keletas dienas gyventi, kol atlikdavo savo reikalus. Dabar, kaip girdėti, jie, atvažiuavę

Peterburgan, turės kiekvieną sykį gauti tam tikrą miesto viršininko leidimą, be kurio negalima jiems bus gyventi Peterburge.

Į Pasenėjusių tvirtovių panaikinimas galutinai nutartas. Neseniai panaikinta tvirtovė Liepojuje, netrukus bus panaikinta ir Dvinske. Kareivija busianti iškelta kitur. Arnotos busią sunaudotos likusiųjų tvirtovių sustiprinimui.

Dar vienas Puriškevičiaus laiškas.

Kaip jau žinoma skaitytojams, Puriškevičius parašė laišką buvusiam pirmojo visos Rusijos moterų suvažiavimo pirmininkei Filosofovi, kuriame laiške ižeidė Filosofovi Pastaroji už ižeidimą padavę Puriškevičių teismui. Puriškevičius gavo už tai mėnesį kalėti. Dabar „Birž. V.“ praneša, kad Puriškevičius da parašęs laišką ir daktarei Pokrovskai. Šito laiško italų pa teip esanti necenzuriska, slykšti, kad vargu begalima bus perskaityti jį viešai teisme.

Iš „tikrųjų rusų“ gyvenimo.

Stavropolyje policija suėmusi du „tikrųjų rusų“ sąjungos nariu: Zacharovą ir Mirabovą. Jie pasidirbė sau Peterburgo universiteto centralinio organo įgaliojimą ir persivilkė studentų rubais, rinkę iš žmonių aukas ir, su prantama, aukomis patis naudojėsi. Jiems buvo pasisekė surinkti jau keletą tukstančių rublių.

Į Bulota, kaip girdėti, žadamas patraukti teismui už susizinojimą su social-revoliucionierių centro komitetu, nuo kurio jisai gavo Azefo laiškus.

Į Desiniejie reikalauja, kad Miliukovas būtų patrauktas atsakomybėn už dalyvavimą 1905 m. revoliucionierių kongrese Paryžiuje.

Į Jekaterinoslavas. — Keturi ginkluoti piktadariai bandė apiplėšti Jakovlevo pačtos skyrių. Plėšikai šaudė iš brauningų, sužeidė viršininką ir, šovę į sargybinių, leidosi bėgti. Suimant piktadarius, sunkiai sužeista sargybinis ir užmušta du užpuoliku, kitu du užpuoliku suimta.

Į Jaroslavlį. — Maskvos teismo rūmų posėdyje Ribinskio byloje apie Ribinskio social-revoliucionierių organizaciją pasmerkė 2 tvirtovėn, 3 ištėsinio.

Ką sako Bakajus apie provokatorius.

Laikraštįje „Byloje“ yra atspausdintas šitoks buvusio slaptosios policijos agento Bakajaus pasakojimas: — „Tu rėjau progą pasizinti su visai slaptoomis policijos departamento žiniomis ir galiau tikrai tvirtinti, jog svarbiausieji suėmimimai ir kratos revoliu-

cijonierių tarpe buvo beveik visuomet provokatorių užtraukiamos. Idant būtų aišku, ką aš tuo noriu pasakyti, aš papasakosiu apie slaptosios policijos veikimą Varšuvoje su provokatoriais ir be jų.“

Lenkų socialistų partija 1904 metų gale suorganizavo „kovos skyrių“, į kurį tuoj įstojo du provokatorių darbininku 18 ar 19 metų amžiaus, visai protiskai neišsipletojęs ir nemokančių beveik skaityti. Nuo spalio 1904 m. iki rugpjūčio 1905 m. tas skyrius buvo ketinęs užmušti antstolius Kiselevą ir Fuksą, Varšuvos general-gubernatorių Maksimavičių, du sykiu buvo mėginę atmušti Okrežą, paskui mirtimi nubasta, ir buvo rengę kelius smulkesnius teroristiskus darbus. Tačiau ačiū tiems dvjems provokatoriams visi tie sumanymai buvo laike sutrukdyti ir dalyvautojai suimti.

1905 m. karo organizacijoje provokatorių pritrūko. Buvo tik vienas studentas P., kurs į tą pranešdavo, bet partija jį paskui išsiuntė į užsienio mokyklą prisirengti prie karo darbų. Tame laike pasisekė išplėsti 26,000 rb. iš Uptovo izdo; 486,000 rb. iš Liubartovo ir Mazovos izdo; išplėsti iš traukinių — Pruska—162,000 rb.; Celestina—40,000 rb.; Gerbo-Čenstakave—7,000 rb.; užmušti: karo general-gub. Vonliarlskis; general-gubernatoriaus padėjėjas Markgravskis; rugpjūčio mėn. padarytas nepasisekęs pasikesinimas ant Skalono gyvybės, užmušti žandarų papulkininkai Muradovas ir Salamatovas, papulkininkas Nikolajevas; antstolių padėjėjai Konstantinovas ir Kovalskis. Gegužės mėn. viename laike buvo apiplėšti Varšuvoje visokiose miesto dalyse kelios dešimtys monokolių, o rugpjutyje vieną gražią dieną buvo išplakti policijantai ir kareiviai saugoję slaptosios policijos bustus. Viso labo 1906 m. Varšuvoje buvo užmušta: 20 karo valdininkų, 7 žandarai, 56 policijos tarnai, sužeista buvo karo valdininkų — 42; zandarų — 12, policijos tarnų — 42; viso labo 179 žmonės. Bombų sprogio 10, sužeista tais sprogiškais — 50, užmušta — 8, išplėsta monopolijų — 149.

Nežiurint į tą, kad kaikiuriuose pasikesinimuose dalyvavo po kelis šimtus žmonių ir kad jie prie jų pasikesinimų rengėsi po kelias dienas, pačioje revoliucionierių organizacijoje nesant provokatorių policija nieko pirm nesuzinojo apie jų pasikesinimų rengimą, ir paskui jokių kaltininkų nesurado“.

Į Jaroslavlį. — Suzinojimu prie priėjus, kodėl čia teip pradėjo žmonės sirgti cholera, ištirta vanduo Čeremuchos upėje, ižekandžio Ribinske Volgone, ir atrasta jame choleros vibrijonai.

ŽINIOS IŠ VISUR.

Mušis ant jurių.

Mexico, City, Vidurinė Amerika. — Pereitį savaitę tarpe vidurinės Amerikos republikų laivų kilo mušis. Karaujančiomis republikomis yra: San Salvador ir Nicaragua. Tos paskutinės 4 karšiki laivai pradėjo šaudyti į San Salvadoro laivą „Presidente“. Mušis pasibaigė, rodos be jokių pasekmių. Eina gaudas, kad ir kitas susirėmimas bus, apie kurį smulkesnių žinių stoka.

Rinkimai Italijoje.

Rymas. — Šiomis dienomis atsibuvo rinkimai žmonių atstovų į parlamentą. Kai kur rinkimai buvo labai triukšmingi, ir ejo smarki kova. Provincijoje Caserta vienas žmogus liko užmuštas, o daugeliui sulaužyta šonkaulius. Įankimuose laimėjo valdžios salininkai, nes jų išrinkta 360, o valdžiai priešingų — 159.

Žemės drebjimas.

Lizbona, Portugalija. — Kovo 9 d. provincijoje Minko buvo žemės drebjimas, kuris atsikartojė kelis kartus. Ne laikmį šiom kartu nebuvo nė kokių.

Mokesčiai ant turto.

Paryžius, Francūzija. — Atstovų rume priimta įnešimas apie uždėjimą mokesčių ant turto. Darbininkai bus nuo turto mokesčių paliosuoti. Kiekvienas turėjęs, kurio tik įėjimais bus didesni, kaip 1,000 dolerių ant metų, turės mokėti 4 nuošimčius mokesčių.

Karo nebus.

Belgrad, Serbija. — Randas nusiuntė Rusijai notą, kurioj deklavoja už prizadėjimą tarpininkauti tarpe Austrijos ir Serbijos, ir sako, kad visai negeidžia karo, ir pasitiki, kad tą incidentą teisingai išris kitos viešpatystės susivažiavusios ant tarptautiškos konferencijos.

Tyfo epidemija.

Madrid, Ispanija. — Čia siaučia tyfo epidemija: ligonbučiai kimsė prikimšti sergančių. Liga platinas su kiekviena diena vis daugiau ir daugiau, ypač tarpe beturčių darbininkų, kurie krinta šimtais.

Moteris balsuoja.

Kopengaga, Danija. — Po 25 metų kovos, Danijos moteris iškovojo sau teises balsavimo rinkime viršininkų. 10 kovo buvo diena balsavimo ir pirmą sykį dalyvavo tame moteris. Socialistai, kurie daugiausiai prisidėjo prie iškovojo moterims teisių, tą dieną surengė iškilmingą apvaikšiojimą.

Juodoji ranka.

Rymas, 15 kovo. — Slapta ir plačiai išsiskojusi organizacija „Mafia“ išsiuntinėjo visoms redakcijoms pranešimus, kad nė viena nedrįstų rašyti apie nuzudymą buvusio New Yorko detektivo, vardu Joseph Petrosino. „Jeigu kas išdrįs kalbėti apie tai atvirai, bus teip pat nuzudytas“. Teip skamba tie pranešimai.

„Mafia“ yra galinga organizacija, išsipletojęs beveik po visą pasaulį. „Mafia“ daugiausia žinoma po vardu „Juodos rankos“. Tas vardas paėję turbūt nuo to, kad ant grasinančių laisvų ta organizacija vartoja kaip savo antspaudą, juodą ranką.

Paprastu tos organizacijos užsiėmimu — reikalauti per laisvų pinigų ir tai daugiausia nuo dvasiškių. Jeigu kas to reikalavimo neįspildo, „Juodoji ranka“ padeda bombą. Tokių atsitikimų daugiausia esti New Yorke, kur „Juodoji ranka“ labai išvyravus. Disciplina jos geležinė. Susekti ką nors apie jos paslaptis, policijai labai sunku. Įstojimas teip apybuotas, kad nežiurint ant didžiųjų pasiryžimų, iki šiolei nepasisekė da nė vienam detektiviui ton organizacijon įstoti. Sąnariams už išdavimą mažiausio paslapčio, arba nepildymą nutarimo, kitokios bausmės nėra, kaip tik mirtis.

Nežiurint vienok ant visų apsirubežavimų, detektiviui Petrosino, kuris buvo pasisėjęs daugiausiai tame atvejuje darbuotis, pasisekė su-sekti keletą „juodrankių“ ir išduoti valdžiai. Ypač Petrosino išdavė daug „juodrankių“ laike bedarbės, kada daug italų grįžo iš New Yorko į Siciliją ir Italiją, kur visi jie parvažiavę liko suimti.

Dabar Petrosino nuvažiavo į Palermo, Sicilijon (Italijai prigulinti sala), ir ten liko „juodrankių“ nušautas.

Petrosino buvo persirekęs į anglišką lordą. Juoda jo galva buvo pridengta šviesiais plaukais ir pritaistyti pavariai; ant vienos akies nešiojo monoklį. Į italų visai nebuvo panašus, vienok „mafiečiai“ pažino savo priešą ir nūdėjo.

Eina gandas, kad apart suteikimo italų valdžiai platesnių informacijų kasliuk „juodos rankos“ organizacijos, Petrosino buvo pakviestas iš Suvenynty Valstijų dėl apsaugojimo nuo pasikesinimų ant Rooseveltto gyvasties, kuris neužilgo Retina aplankyti Italiją.

Kaip valdžia praneša, užmušėjai vargiai bus suimti. „Mafia“ turididėlę įtekme ant vietinių žmonių, visi prieš ją dreba. Ji uždraudė ir laikraščiams apie tai rašyti. Ir noroms nenoroms visi turi to įsakymo klausyti, nes kitaip be keršto neapeis.

Valdžia spėja, kad Petrosino'ą sekė „juodrankiai“ iš pat New Yorko ir Sicilijoj užmušė; iš kitų šaltinių eina gandas, kad per telegramą duota žinia į Palermo, jog tenai pribus Petrosino.

Į Teheranas. — Čia tapo išmėtyta atsisaukimai, kuriuose sakoma, kad miestas už kelis dienų bus išgriautas bombomis. Mieste neramu.

IŠ AMERIKOS.

Saudymasis su plėšikais.

Taunton, Mass. — Iš 14 i 15 kovo, Tulas Harvey išgirdęs didelį šunies lojimą išėjo laukan pažiūrėti, ir pamatė, kad 3 žmonės jau baigia kinkyti jo arklį. Harvey norėjo prieiti artyn, bet vargiai pasileido bėgti Pratto farmos link. Harvey užtelefonavo Prattui, kad užstotų plėšikams kelią. Pratt pažadino savo du suni ir apsiginklavę revolveriais ir ir sena saudykle, išėjo ant kelio.

Tuojau ir pasirodė 3 žmonės, bėganti keliu nuleidę galvas. Pratt manydamas, kad tai tie patys plėšikai, nutvėrė vieną už apykaklės ir parmetė ant žemės. Tuomtarpu kiti du pradėjo šaudyti. Pratt krito mirtinai sužeistas. Jo sunai teipgi šūviais atsakė. Plėšikai ilgai nelaukdami leidosi bėgti ir nakties tamsumoje dingo.

Sudraskė save dinamitu.

Cleveland, Tenn. — Tulas Coffman, 60 metų amžiaus, pridėjo prie dinamito daktį, uždegė jį ir pats ant dinamito atsigulė. Eksplozija nutraukė Coffmanui galvą ir sudraskė visą kūną. Priežastis buvo šeimyniški nesutikimai.

Neturi būt skirtumo spalvos.

St. Louis, Mo. — Tulas Roger Baldwin, įsteigėjas Washingtono universiteto sociologijos, sujungino visą miestą savo nurodymais, kad baltąją rasą reikia sumaišyti su juodąja.

„Pagal mano nuomonę, mes turėtum nors kartą jau sumaišyti susituokimą juodųjų su baltuiais“.

Teip kalbėjo Baldwin St. Louis'e.

200 moterų užsinaudojo maistu.

New York. — 200 moterų užsinaudojo valgant pietus kompanijos valgykloje, prie Madison sq. kurjos visos tarnauja dideliuose kontoruose.

Kame buvo nuodai, neištirta arba nenorėta ištirti. Tuojau po pietų apsigro viena mergina, o už penkių minučių jau gulėjo ant žemės apie 60 parpuolusių moteriškių.

Kompanija suaukė visus savo daktarus, ir visomis pajegomis stengėsi tą žinią užmušti, kad nedasizintų publika.

Roosevelt žiūrės, kaip sunus dirba.

Hartford, Conn. — T. Roosevelt rengiasi greitai laiku apsilankyti Enfelde, netoli nuo Hartfordo, kur jo vyresnis sunus dirba kaurų [„karpetų“] dirbtuvėje.

Darbdaviai nenusileidžia.

Philadelphia, Pa. Atsibuvo pereinotj subatoj anglekasių darbininkų ir darbdavių konferencija dėl padarimo naujo kontraktto, nes senas baigsis 31 kovo. Darbininkai reikalauja nekurių pagerinimų, bet darbdaviai nesutinka. Darbininkai pagal senojo kontraktto nenori daugiau dirbti. Kuomi užsibaigs — nežinia.

IŠ LIETUVOS

Suvalkai. — Vasario 25 d.

apskričio teismas nagrinėjo bylas: Stravinskio, Antano Nevieros, Vinco Stravinskio ir Pelikso Kuckelio, kaltinamųjų ginkluotame užpuolime liepos 28 d. 1908 m. Seinų pavieta ant valščiaus teisėjo M. Šumkovskio. Teismas pasmerkė Petrą Stravinskį ir Antaną Nevierą 4 metams katorgon, atimant iš jų visas pilietiškas teises; V. Stravinskis ir Peliksas Kuckelis išteisinti.

Delei ežero išnykimo.

Ežeras p. Parėvskio dvare [Viln. gub.], kaip pasirodė, išnyko dėlto, kad vanduo iš jo perbėgo apatiniais (po žemėmis) kanalais į kitus ežerus. Jau pernai vanduo ežere žymiai susimazino, šiemet gi likęs ežero vanduo, dideliems šalčiams esant, galutinai išsalo. Todėl matyti, kad šis ežero išnykimas nieko neturi bendro su žemės drebbėjimu.

Mankūnų valščius (Raseinių pav.). Žemųgalos akalica susitarė išsidalyti į viensėdžius. Dvarponis p. Kontrimas išdalino į kolonijas Skirų dvarą ir Vegėnų sodžių ir išpardavė vietiniams ukininkams. Nuo šio pavasario bus parduodamas kolonijomis Palukščio dvaras su trobesiais ir mišku, prigulintis p. Jurkevičiui.

Šiauliai (Kauno gub.) Jau keli mėnesiai atgal, kaip Šiauliuose drauge su kitais buvo suimtas įtariamasis notaro kontoros apipilėsimu Tomsko universiteto studentas Sviatočevskis. Dauguma suimtųjų tapo paliosuoti, Sviatočevskis gi ligšiol tebesėdi kalėjime ir veltui reikalauja ištirinėti jo liudininkus, kurie gali prirodyti jo nedalįvavimą tame plėšime. Valstybės dūmos narys N. V. Nekrasovas kreipėsi dėl to dalyko į vidaus reikalų ministerio draugą Kurlovą, kuris ir pranešė Nekrasovui, kad studento Sviatočeskio byla bus atiduota į teismą, apie ką jau nusiūsta vietinei valdžiai įsakymas.

Pasvalys (Kauno guber.) Kasmet rudenslaiku atsidangina Pasvalin iš Viatkos gub. kaledirbys rusas. Pagyvena čia kokius 3—5 mėnesius, su-renka bent 800—900 rb. ir drožia sau Viatkos gub., Štai kur dingsta mūsų pinigai, kas jais naudojasi! Argi neatsirastų iš lietuvių kaledirbys, kuris su tokia pinigų kruvele puikiai galėtų pragyventi.

Ant geležkelio. Gelžkelių vagonuose iškabinta apskelbimai, kurie perspėja keleivius, kad šie nepirkų gerimų iš nežinomųjų nešiotojų, nesa dažnai atsitinka, kad keleivis po tokio gerimo drūčiai užmiega ir tampa auka tų pačių pardavėjų vagių.

Iš „Vil. Žinių“

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu.

— Kad tu, Maikie, ir neau-
gi nė kiek! Vis toks ir toks.
— Aš visai nenoriu augti.
— Tai tu negali rugoti, jei-
gu ir mergos tavę nemylė.
— O tave ar daugiau myli,
jeigu tu didelis o kvailas?

— Na, tuščia jų, vaikel! Ką
mums tos mergos? man jau
net ir sarmata apie jas kalbė-
ti..... Papasakok man ge-
riau šep apie ką nors....

— Aš tau galiu papasakoti
labai daug, bet neviskas tau
patiks. Geriau pats nurodyk
pakraipą.

— Kad aš negaliu išgalvo-
ti.... Na, ką nors.... Pasa-
kyk, ant galo, kas tu per vie-
nas esi?

— O kam tau reikia žinoti?
— Aš noriu žinoti, ar tik-
rai tu esi socialistas?

— O kaip tau pačiam išro-
do?

— Man išrodo, kad ne.

— Kodėl?

— Nūgipereitą sykį tu man
sakei, kad doras žmogus poli-
tika negali užsiimti. Bet so-
cialistai į politiką tiki kaip į
dievą, o jeigu tu netiki, tai ir
socialistai negali būti.

— Aš, tėve, daug kam prie-
šingas esu, bet darau teip,
kaip reikalauja aplinkybės:
pavyzdin: man labai nepa-
tinka, kad žmogui reikia val-
gyti, o pats tuom tarpu nori
kuogeriančiai pavalgyti: man
nepatinka, kad reikia dirbti,
o tuom tarpu mįsliju, kur
gauti darbą. Ant galo aš prie-
šingas visam gyvenimui, o mirti
nenoriu. Tas pats, tėve,
ir su politika yra. Socialis-
tų uždutis ne politika, bet
dabar jie ja daugiausia už-
siima.

— Aš nesuprantu, vaikel,
koks gali būti reikalas įjems
rupinties politika, jeigu jų
tikslas būtų visai kitoks?

— Reikalas yra toks, kad
einant į kovą reikia butinai
tokį ginklą imti, kokį vartoja
priešas. Kitaip kovą pralai-
mėsi. Šiandien darbininkas tu-
ri pripažinti ir apvėrdinti visą
pasaulį, turi vargti nuo pat
kudikystės iki paskutiniai
dienai savo gyvenimo ir nie-
ko gero nematęs, visas spė-
kas paaugavęs kitų naudai, —
numirti. Bet ar tu mįsliji vi-
si teip vargsti? Visai ne. Su-
vienyose Valstijose yra 82
milijonai žmonių, o darbinin-
kų vos tik 15 milijonų suvir-
šum. Ir tie, kurie nedirba,
daug geriau gyvena negu dar-
bininkai.

— Istikro navatnas surė-
dymas, vaikel. Kada aš nuei-
nu į Bostoną, tai ant Boyl-
ston, Tremont ir Washington
gatvių susispietę tukstančiai
žmonių. Visi tokie gražūs, iš-
penėję, puikiai apsirebę....
iš ko jie gyvena, sunku sau
išsiskinti.

— Visai nesunku. Teisybė,
jie nežino, kas tai yra „dirbti“
bet, kiti už tai nežino, kas tai
yra „smagiai laikas praleisti“.
Kitaip sakant, darbininkai
už tuos dykaduonius dirba, o
anie už darbininkus darbo vai-
sius sunaudoja.

— Keistai man išrodo....
Paaškinsk, Maikie, kodėl teip
yra?

— Tas yra todėl, kad dar-

bininkai nesupranta politi-
kos.

— Tai kodėl-gi socialistai
jiems to nepaaiškina?

— Kiekvienas apsišvietęs
darbininkas yra socialistas,
ir stengiasi kiek galint savo
draugams aiškinti, ir kiekvie-
no darbininko uždutis gilin-
tis į politiką, idant pazinti
visas sukybes savo išnaudo-
tojų. Bet kapitalistai turi
daugiau laiko, jie turi savo
rankose visą mūsų turtą, ku-
ri sunaudoja palaikymui mūsų
nesusipratime.

— Man rodos, kad ne. Tik
paziūrėk: kapitalistai stato
mokyklas ir mokslo negaili;
uždyka mokina vaikus. Pa-
augusiems, kurie dienomis
turi dirbti, įstegia vakarines
mokyklas.

— Tos mokyklos turėjimas
atneša daug naudos, todėl jie
ir steigia jas. Paziūrėk, koks
ten mokslas? Ar aiškina te-
nai, kaip kapitalistai išnaudo-
do darbininkus? Ar aiški-
na, kaip valdžia eina ranka į
ranką su skriaudikais? Ar
mokina, kaip žmonės turi or-
ganizuotis? Visai ne! Tos mo-
kyklos yra tik delfo, kad pa-
daryti nuolankų ir paklusnų
žmogų. Parodyk man, kur
kapitalistas yra paaugavęs ke-
letą milijonų darbininkams
laikę streiką? O ant tokių
mokyklų, ant bažnyčių nuolat
milijonus aukauja.

— Na tik jau bažnyčios ne-
gali prie to lyginti, Maikie.

— Tu, tėve, nebūk toks at-
kaklus fanatikas, kaip kiti.
Darbas neturi nieko bendro
su vieta. Geras darbas savo
vertės nenustos, jeigu jis ir
prasciausioj vietoj būtų atlik-
tas; bet blogo darbo negalima
girti, kad ir bažnyčioj jis bū-
tų atliktas.

— Man, vaikel, net kinkos
dreba, kaip tu teip kalbi....
Tegul dievas myli!....

— Na jau tik nepradėk čia
poteriauti.

— Maikel, juokų čia neda-
ryk. Dievas abudu gali nu-
bausti.

— Jeigu dievas nebaidžia
tokių kunigų, kurie bažny-
čioj parduoda žmones kapitali-
stams, liepia neskaityti laik-
raščių, nesilankyti ant susi-
rinkimų, baugina neesamu
pragaru, vėliais ir tam pa-
nasiais begėdiškais išmislais,
kuriais apdumia žmonėms
protą, tai nebus ir mūsų. Juk
kunigo uždutis mokinti tik
gero, o peikti kas bloga. Ko-
dėl tad jie nesmerkia kapita-
listų? Kodėl jie keikia tik
darbininkus, kurie įieško tei-
sybės, kurie protestuoja prieš
skriaudas ir išnaudojimą?...

— Tavo teisybė, Maikel.

— Tavo teisybė, Maikel.

— Tavo teisybė, Maikel.

— Tavo teisybė, Maikel.

— Tavo teisybė, Maikel.

— Tavo teisybė, Maikel.

— Tavo teisybė, Maikel.

— Tavo teisybė, Maikel.

— Tavo teisybė, Maikel.

— Tavo teisybė, Maikel.

— Tavo teisybė, Maikel.

— Tavo teisybė, Maikel.

„Bet ne mokėti! Tas
beabejonės pagelbės. Jeigu
parapijonai neduos nė vieno
cento nė ant bažnyčioms, nė
kunigams nė vyskupams, tai
tuomet persitikrins ir kuni-
gas ir vyskupas, kad reikia
guodoti tuos žmones, iš kurių
prakaio gyvena.“

„Bet priėmus devizą „ne
mokėti! tai da permaza. Da-
bar prasidės byla, kuri tešis
ne sąvaite, ne mėnesį, bet ke-
lis metus. Čia reikia veikti,
veikti nenuilstančiai. Gali
būt, kad arcivyskupas, norė-
damas bylą užmušti, nusileis.
Bet tas nereikia, kad jis per-
kels savo šeiminkavimą bū-
dą. Atpenė, jis stengsis sla-
ptai jus persekioti. Taigi čia
reikia prisirengti, reikia“

Susiorganizuoti!

„Kuryer Polski nenori pa-
rapijonams kišti savo suma-
nymus. Vienok gali būt, kad
mūsų plianus susiorganizavi-
mo kai kame susitaikys. O
plianus mūsų šitoks: Kiekvie-
na Milwaukee parapija tegul
išrenka iš dviejų ar trijų na-
rių komitetą. Visi tie komi-
tetai tegul susirenka ir išren-
ka centrališką komitetą. Į tą
komitetą turi įeiti po vieną
savarį iš kiekvienos parapi-
jos. Centrališką komitetą
turi paimti į savo rankas pi-
nigiškų reikalus. Bet nega-
na to. C. komitetas turi atsi-
sauti į visas parapijas Ame-
rikoj, idant jos teip-pat susi-
organizuotų.“

„Kada keletas miestų ar
parapijų atsisauks, tuomet
sutverti“

**Lenkų Parapijų Sąjun-
gą Amerikoj.**

„Parapijų Sąjunga galės
vykinti reformas, kokias tik
panorės, vienu žodžiu: „ne
mokėti!“

„Nereikia vienok tikėti, kad
tas eis lengvai. Kiekvienoj
parapijoje atsirs tokie, ku-
riuos kunigas galės papirkti.
Atsirsa arba jo paties arba
gaspadinės giminės. Atsirsa
lauzytojai ir pataikunai, ku-
rie stengsis kenkti ir viską
gadinti. Bet todėl reikia tu-
rėti atviras akis ir tokių nie-
kur neleisti, ypač reikia sau-
goti, kad į komitetus jie ne-
patektų.“

„Čia einasi apie lenkų bu-
vį. Dangelis vyskupų len-
kus laiko užniek, o kunigė-
liai su žmonėmis apsieina be-
sąžiniškai, tironiškai. Žmo-
nės moka ir moka, sau ir vai-
kams nuo burnos atimdami, o
čia jiems kas syk vis didesnes
skolas ant sprando krauja ir
liepia tylėti.“

„Visos lenkų parapijos Ame-
rikoj turi skolų“

60,000,000 dolerių!

„Kokia milžiniška suma ir
kada tie neturtingi žmoneliai
išmokės!“

„Taigi reikia gelbėtis! O
gelbėtis galima vieninteliu
tik būdu, o tas budas, tai
„Organizuotis ir ne moke-
ti!“

Lenku skaitoma Suvienuo-
se Valstijose apie 4 milio-
nus galvų. Jeigu užmokėti
aukščiaus minėtą skolą, tai
kiekvienai ypatai reikėtų už-
mokėti po \$15.00.

**Kapitalisto dova-
na.**

Kas čia? Nieks nesupranta.
Fabrikų įžimioj vietoj kabo
iškaba, šaukianti visus darbi-
ninkus rytoj ant puikių mi-
šių. Mat rytoj sukaks 50 me-
tų, kaip Jonas Pilnis įsteigė
savo dirbtuvę. Jonas Pil-
nis tuomet buvo da jaunas
vaikinas, pilnas puikių vil-
čių ir svajonių. Jo augščia-
sia svajonė buvo pasiekti di-
džiausius žemės turčius. Ir
pasiekė. Jis šiandien turtin-

gas fabrikantas, po kurio prie-
žiūra dirba tukstančiai darbi-
ninkų, kuriam tarnauja ir
mokslos, ir tikėjimas ir val-
džia.

Budamas da vaiku Jonas
ganė svetimą bandą. Paskui
jis pastojė pas kalvį. Nepa-
tikio Jonui kaimo gyvenimas
ir persikėlė jis į miestą. Gavo
jis čia neblogą vietą pas tur-
tingą šaltkalvį. Išbuvo pas
jį keletą metų. Nepatiko jam
būti svetimu tarnu, kitiems
turtus krauti. Išėjo Jonas
nuo šaltkalvio su pinigais.
Žmonės kalba, kad jis čia pa-
sinaudojo svetimu turtu. Bet
ka čia žmonių kalbų paisyti.
Kam laimė nusijuoks, tą ir
pagriebė ant liežuvių. Ma-
toma, užvydi.

Iškelia Jonas į svetimą
miestą ir čia nutarė uždėti
savo dirbtuvę. Ir čia jam
vėl laimė nusijuokė. Rado jis
čia savo jaunų dienų draugą,
Juozą Tuštį. Kartu jie tau-
kia ganė bandas, svetimas
bulves kepe, į sodus landžio-
jo.... Ir dabar jie apsidžiau-
gė vienas kitą pamatęs. Kaip
nesidžiaugti? — seni bendrai,
seni vargai. Pasirodė, kad
Juozas jau antra diena nieko
buruoj neturėjo, o Jonui į
naują dirbtuvę darbininko
reikia. Alkanas pilvas, pigus
tavoras. Nupirko Jonas Juo-
zą rankas ir džiaugėsi. Džiau-
gėsi ir Juozas — badu nereikš
sprotg.

Pas Joną darbas tik verda.
tik užia. Jau ne vienas Juo-
zas dirba, jau arti dešetko
įvairių darbininkų dirba. Vie-
ni jau turi 10 metų, o kiti
net pasiekė 16. Nors algos
mazos, bet darbo ligi gerkles.
Ir iš ryto, ir dieną, ir vėlam
vakare Šios dievo dovanos
visi turėjo. Jeigu kas nepa-
valgęs, apiplyšęs, tai gali du-
kelt vidurių tuštumą papil-
dyti, nuogą kuną purvais už-
tepti: nieks nedraudžia ir gė-
dos maziau.

Jonas įvairių būdu rupina
si apie darbą. Tai išryto laik-
rodį pirmyn pasuks, tai pava-
re 10-20 minutės sustabdys.
Susivėlys kas, tai ir tėviskai
— poniška bausmė atsirs. Ne
per ausį Jonas daužė, bet sau
auksnią arba rubliuką į kiše-
nių kišo.

Jonui sekėsi. Surenka tiek
tiek skatiko, žiurai, jau dirb-
tuvė didesnė. Ant galo me-
tų jis dirbtuvę ir pradėjo fa-
briką statyti. Neprastą fab-
riką, bet su visais naujais įve-
dimais. Čia garas mašina suks
ir darbininkas nenoroms tu-
rės dirbti. Jono nebūta blogo
žmogaus: jis ir Juozą į fabri-
ką pakvietė. Juozas nebile
koks darbininkas: tvirtas, dru-
tas, o kas svarbiausia, apie
visas darbininkų paslaptis fa-
brikantus pasakodavo. Tik
meisteriu Juozui būti.

Istikimai jisai tarnavo sa-
vo ponui — pievų draugui,
net sveikatos nustojo. Pama-
tė Jonas, kad iš Juozo jau ne-
tas darbininkas, pradėjo rau-
kytis, kad Juozas tik duoną
dykas ēda, Jau norėjo išva-
ryti, tik pasigailėjo senų kau-
lų, ir paliepė jam kiemą šluo-
ti, pas vartus sargu būti. Ap-
sidžiaugė Juozas nauja vieta,
vis ant senatvės lengviau.

Teip jie abu sulaukė 50
metų bendro trisio jubile-
jaus. Prisirinko pilna bažny-
čia darbininkų. Išklaušė bran-
gių mišių, puikias pamokslo,
kaip dievo meile ir trisus ga-
lima didžiausius turtus pa-
siekti. Darbininkai pamok-
slas klausė ir nieko suprasti
negalėjo. Kaip tai? Jie ro-
dos ir dievo bijo ir sunkiai
dirba, o kišeniai netik tušti,
bet ir kiauiri. Visi į Joną Pil-
nį žiūrėjo kaip į kokį.... Ir
katys nežino į kokį. Vienas
iš jų dagirdo, kad Juozas Tu-
štis kartu augo, kartu dir-

bo ir kartu turtus krovė. Bet
kodėl Pilnis turtais apsikro-
vęs, o Tuštis toks pavargęs. Ir
pradėjo visi klausinėti Juo-
zą, kaip tai buvo? kodėl teip?
Juozas, kaip kiekvienas senis
mėgo pakalbėti, ir papasa-
kojo visą savo ir savo draugo
istoriją: zinia, nepraleido ir
apie tai, kaip Jonas ji ant se-
natvės norėjo jį pavaryti su-
nis šukuoti.

Išgirdę tokias pasakas dar-
bininkai pradėjo nerimauti,
skersai į savo „geradėją“ ži-
rėti. Nepatiko tas Jonui Pil-
nui, nepatiko ir tas, kad to-
visko priežastis Juozas Tuš-
tis. Pasišaukė pas save Juo-
zą, tėviskai jį išbarė ir pasa-
kė jam:

— Daugiau tavęs neišna-
dosiu. Eik sau!

Teip kapitalistas padėka-
vojo savo senam sądarbinin-
kui. Tai kapitalisto dovona.
Ir visi jos susilaukęs, ką po-
nams pataikaus.

16.X.08. Z. A.

Laiškas Redakci- jai.

Garbus „Keleivio“ Redak-
toriau!

Meldžiu jus, ar negalėtu
met man, kaip skaitytojui
„Keleivio“, nors keliais zo-
džiais paaiškinti per laikraš-
tį, kada ir dėlko naujas ka-
lendorius atsisakyre nuo seno-
jo ir dėlko per 12 dienų ji-
sai eina pirmiausia? Už ką la-
bai bučiau dėkingas.

As kreipiausi su šiuomi
prašymu pas „Tėvynės“ re-
daktorių, manydamas, kad
jis galės paaiškinti, bet vėl-
tai. Jis man liepė skaityti
„Lietuvos Ūkininką“ 1906 m.
nes sako, jeigu „Tėvynėje“
aiškinti, tai daug vietos už-
ims. Mat tokiems dalykams,
iš kurių visuomenė gali turėti
naudą, gali šį tą darsizinti,
tai mūsų „Tėvynės“ vietos ne-
ra. Aš manau, kad išrišimas
šito klausimo būtų daug nau-
resnis skaitytojams, negu
erzinanti sąžinę ginčai, kuri
per „Tėvynę“ perėjo labai
daug. Jeigu aš bučiau turė-
jęs progą skaityti „Lietuvos
Ūkininką“ 1906 m., tai nebu-
čiau prašęs p. Jokubyno ma-
lonės man šį klausimą išrišti.
Su pagarba Bajoras.

Mūsų atsakymas.

Lietuviai neturi kitokių en-
cyklopedijų, kaip laikraščiai,
nė kitokių mokytojų, kaip tik
tų laikraščių redaktorių. To-
dėl redaktorių ir laikraščių
uždutis turi būt — šviesti
žmones. Jeigu skaitytojas krei-
piasi į redakciją su kokiu nors
klausimu — išrišti jį! Išrišti
per laikraštį, kad ir kitiems
tas būtų aišku. Juk žmogus
užmokė už laikraštį sunkiai
uždribtais centais, ir jis nori
pasimokyti, trokšta šviesos, o
jeigu kas jam neaišku, turi
kreiptis į redakciją, o redak-
cija turi išaiškinti.

Dabar prie kalendoriaus.
Naujo stiliaus kalendorius
eina ne 12 dienų pirma, kaip
tamista sakote, bet 13 dienų.
Kada ir kodėl nuo senojo sti-
liaus jis „atsiskyrė“, tuojau
paaiškinsim.

Iki Julius (Julianus) Cea-
sar'o, laikų rymionai varto-
davo *lunarišką* kalendorių
(nuo graikiško žodžio: luna —
mėnulis). Pagal to kalendo-
riaus metus turi 355 dienas,
arba 12 mėnesių. Mahome-
tai ir šiandien tą kalendorių
tebevartoja.

Pabaigoj Rymo republikos
lunarišką kalendorius tapo
sukritikuotas. 45 metai prieš
Kristaus gimimą Julius Cea-
sar užmanė įvesti naują ka-
lendorių. Tam tikslui jis pa-
sivertė iš Alexandrijos astro-
nomą Sosigenes, kuris išro-

kavo, kad tropiškas metas, tai
yra: laikas, kurį žemė ima ap-
sisukimui apie saulę, ne 355
dienos, bet 365 ir šešios va-
landos. Tokiu būdu, per ke-
turius metus iš tų liekamų 6
valandų pribuvo viena para-
(24 val.) viršaus ir kas ket-
virtį metai vis turi po 666 die-
nas. Ta diena įeina į tarpą
28 vasario ir 1 kovo. Mat se-
niaus metai prisdėdavo nuo
1 kovo (todėl lotyniskai ir
mėnesiai skaitosi — *septem-
ber*, reiskia: septintas, *october*
— aštuntas; *november* — de-
vintas ir t. t.), o pabaiga me-
tų skaitydavosi su pabaiga
vasario, tai prie pabaigos me-
tų tą dieną ir pridėta.

Ir teip, 45 metai pr. Kris-
taus, Julius Cezar apskelbė
naują kalendorių, kuris liko
pavadinatas: „Julijaniškas ka-
lendorius“. Tas liko įvykdi-
ta vidurvasaryj, Liepos mėne-
syje, kuris seniau vadinosi
Quintilis, bet Cezar jį liepė
pavadinoti savo vardu: *Julius*.
Metams pradžia jis paskyrė
vieton 1 kovo, — 1 sausio.

Bet „Julijaniškas“ kalen-
dorius nebuvo gana tobulas.
Sosigenes'o išrokovimas, kad
tropiškas metas turi lygiai
365 ir 6 valandas — buvo klai-
dingas. Iš tikro-gi metas yra
trumpesnis ant 11 ir vieną
šeštądalį minučių, butent:
365 dienas, 5 val., 48 min. ir
46 sekundas. Todėl per 400
metų, sulyg Jul kalendoriaus
daro 3 dienas, 3 valandas ir
27 minutes viršaus (400x11 m.
= 4467 m — 3 d., 2 val. 3 m.).
Tokiū būdu, pagal Jul. ka-
lendoriaus 1582 metuose buvo
jau priaugę 10 dienų. Tuo
met jezuitiškas astronomas,
Clovius, patarė popiežiui (Gre-
gorianus'ui, kad tą likusį lai-
ką priskaitytų prie kurio
nors mėnesio, kas ir liko pa-
daryta 4 spalio. Teip kad
vietoj 5-to spl., ant syk pa-
daryta 15-to spalio.

Nuo to laiko iki šiolei pri-
buvo da 3 dienos ir todėl
naujo stiliaus kalendorius ei-
na dabar 13 dienų pirma, ne-
gu seno stiliaus.

Sulyg Julijaniško kalendo-
riaus praktini metai pripulda-
vo visados, kada tik paskutini
dvi skaitlini dalydavosi ant 4;
pav. 1904, 1908, 1912, 1916
ir t. t., apart to da ir kievie-
nas šimtmetis turėdavo vasa-
ryje 29 dienas; pavyzdin: 1700,
1800, 1900 ir t. t. Bet pagal
Grigorijaniško kalendoriaus,
Vasaris tik tuomet turi 29 d.,
kada visas skaitlius dalinasi
ant 4; pavyzdin: 800, 1200,
1600, 2000 ir t. t., bet negali
būt 1700 m., nė 1800, nė 1900,
nes tie nesidalija ant 4.

Ta permaina tuojau liko
priimta visose katalikiškose
šalyse, bet graikų bažnyčia ir
protestonų, nepripažinstan-
čios popiežiaus autoriteto, il-
gai nenorėjo priimti, o Rusi-
joj da ir šiandien tebėra „Jul-
janiškas“ kalendorius, *seno
stiliaus* vadinamas.

Tai tokia istorija seno ir
naujo stiliaus kalendorių.

Ką reiškia apgar- sinimai?

Apgarsinimai esti įvairios
rusės. Šiandien be apgarsi-
nimo negalėtų užsilaikyti nė
maziausia krautuvėlė. Pasi-
sekimas kiekvieno „biznio“
nuo apgarsinimo tik ir prigu-
li. Jūs galite uždėti puikiau-
sį krautuvę, galite laikyti ge-
riausias prekes (tavorus), ga-
lite duoti pilniausį saiką bei
svarstį, o nemokėsit garsin-
ties — negyvensit, nes niekas
apie jus nežinos.

Taigi mes matome, kad ap-
garsinimai „biznyje“ lošia ga-
na svarbią rolę. Apgarsini-
mas netik „biznieriams“ atne-

ša naudą, bet ir skaitytajams.
Šiandien jums apsirgo vaikas,
pati, — kur jūs kreiptume-
tės, jeigu nežinotumet nė vie-
no daktaro? Bet štai jums
laikraštis, čia apsigarsinę ke-
li daktarai — rinkitės, kuris
geriau patiks, arba kuris ar-
čiau. Jums reikia siuto, — štai
randat kelis rubsiuvius. Rei-
kia laivakortės — štai jums
agentas ir visos informacijos.
Jums reikalingas butas — ir
tą galite rasti. Ar tai nenau-
dinga?

Bet apgarsinimų yra daug
ir apgavingų. Ant jų apsi-
gauna visuomet tamsi žmone-
liai, tikinti į burtus ir stebu-
klus. Nors jau ne nesikų bu-
vo aiškinta, kad kaip pasau-
lis yra senas, ant žemės jo-
kių stebuklų nėr buvę ir ne-
gali būt, bet veltui. Vienok
negalima stebėtis, negalima
tų žmonių kaltinti, nes kiek-
vieną nedėdienį bažnyčiose
kunigeliai kalba apie „vel-
nius“, „pragarą“ ir kitokius
nebūtus daiktus. Jeigu žmo-
gus tiki, kad yra velnas, tai
turi tikėti ir į burtus. Ir tiki.
O iš to naudojasi visi apgavi-
kai, parduodami monų kny-
gas ir visokias „štukas“.

Štai ką vienas mums rašo:

„Garbingas Redaktoriau!

„Aš, A. T., radau apgarsi-
nimą, kad galima išmokti bur-
tus daryti. Tuojau parašiau
laišką, kiek tas kaštuos? At-
rašė, kad \$23.00. Nusiuočiau
pinigus ir gavau sapnininką,
kurį galima nupirkti už 50 c.
Parašiau apie tai į „Keleivį“,
bet pareikalavot nuo manęs
tikrų darodumų, kad kar-
tais aš nemeluotiau. Taigi da-
lar siunčiu to paties Tvar-
dausko laišką, iš kurio patis
persirikiusite, kad tai tik-
ras apgavikas. Tą biznį jam
reikia sugadinti. Ir aš turė-
siu jam sugadinti.“

„Su guodone — A. T.“
Čia paduodame to „štuk-
meisterio“ laišką be pataisy-
mo rašybos — žodis į žodį.
Štai, kaip jis skamba:

„Nov 16—08

„Godotinas Tamista

aš gavau laiską nutomistos
ir Tomista kaip. tos knigos
wordos tos knigos wordos to,
kis „Czeraninku — mokslo
kniga senoves godines“. aš
Tomistoj gwarantavoju tos
visos slapties ir vieljų To-
mistoj jes visos pirkti o busi
diekingos del munes Laugiu
ordelio nu Tomistos su godo-
ne —

Jos Twordousky”

KORESPONDENCIJOS

Ansonia, Conn.

A. Antonov.

MŪSŲ PADĖJIMAS.

(Prakalba, laikyta 6 rugsejo 1908 m. Pittsburgo, Pa.) (Tąsa).

Bet atsiminkite, kad už tokius darbus apmokama pigiau, o fizinės spėkos prie jų reikia daugiau. Neturime užmiršti ir to, kad jie tankiausiai būna baisiai pavojingi sveikatai, pav., skalbinas, skudurų išskirstymas, rubų išvalymas, prie ko vartojamos nuodingos rūkštys. Gal sakysite, budavotai geriau? Nekiek: tempia jis į viršūnų, rangosi visą dieną, kaip kirmė, kaista prieš saulę arba šaltį kenčia, bėpaliovos bijo padaryti klaidą, skubina ir atsitinka, kad teip nupuola ant žemės, kad visi kaulai pasiskleisdžia. Ar gali pasigirti suvejas ar kurpius, kuriems tankiausiai moka už padarytų daiktų skaitliu? Neretai jie moka savo amatai ir eina anglių kasti arba kitokio darbo dirbti. Neveltui patarlė susidėjo: „Kur mūsų nėra, ten gerai“. Darbininkas neatranda niekur ramumo: visur jį nukankina darbas, prarija jo sveikatą, visur ponai sėdi ant jo sprando. Bastosi darbininkai iš vietos į vietą, apleidę šeimynas, tėvus ir gimines, bėga darbininkai į kitas šalis, į ieško gerovės, bando atsikratyti nuo tų ponų, kurie teip įkiri, bet niekur neatranda pageidaujamos vietos: nors iš šalies rodės kokis darbas, bet kaip tik patys pastojai prie jo, tuoj supratai, jog ir čia ne užgavėnės. Vėl vaziuoja kitur, į ieškai „geresnį“ darbą — ir ne kaip jo neatranda. Jeigu išsigilisi priežastį šito, tai supras, kad ne darbas kaltas, ne jis tave kankina, bet tavo baisus padėjimas: tave verčia dirbti ne tiek, kiek tu gali, bet kiek darbdavys reikalauja, dirbi per daug ilgas valandas, gauni menką užmokestį, iš kurios negali su savo šeimyna pragyventi; gyvastis tavo neapsaugota, turi drebėti prieš perdėtinius, o priešintis jiems uždrausta. Daugelyje viešpatysčių draudžiama darbininkams susirinkti, apkalbėti savo reikalus, ko nors pareikalauti nuo darbdavių, organizuotis. Bet ir teip vadinamos laisvosios šalys, pav., Amerikoje, Šveicarijoje, Francuzijoje ir kitur — įvairiais būdais trukdoma darbininkų kova už savo buvimo pagerinimą.

Išsimokino, daleisime, darbininkas kokį amatai, priprato prie jo, ir ketina ant visad pasilikti prie jo. Bet štai vieną dieną apskelbė, kad jo jau nereikia, nes sena mašina bus išmesta, o prie naujos dirbs mažiau darbininkų, arba: firma bankrutuoja ir atleidžia visus darbininkus, arba: padaryta per daug tavorų ir fabrika ant neapribuoto laiko uždaro, arba: sirgai ir į tavo vietą liko priimtas kitas, arba: perdėtinis užtėmyjo, kad neatlieki savo darbo kaip reikia, arba: pasenai ir negali daugiau atskančiai dirbti, arba: už priklausimą prie socialistų partijos ar unijos lieki išvartas. Priežasčių niekada nestokuoja. Pasitaikė, kad anglėsis neapsaugojo mulo nuo suzeidimo arba mirties — ir vėl darbininkas kaltas, pavarys jį iš darbo arba pinigiskai nubaus. O jeigu mulas nuspyrė darbininką — tai nieko (Juokas, publikoj). Mat mūlą kapitalistui reikia pirkti, o darbininko ne. Kapitalistai rupinasi, kad nenuvarginti per daug gyvuli, kad jis būtų sotus ir turėtų tvartą. Darbininkų privilegijos malsenės.

Kada darbininkas liko išmestas iš dirbtuvės, jis priverstas įieškoti darbo kitur. Žinoma, stengiasi gauti pagal savo amatai, bet greitai persitinkina, kad tokio darbo, kokį jis pripratęs dirbti, negaus. O tuom tarpu alkis daužo šonus. Pradeda įieškoti kad ir kokio darbo, kad tik badu nenudvesti. Atranda, padėsimė, su vargu. Vėl prisiima lauzyti kuną ir sukti galvą, kol išsimokys; išpradzi nemazai sugadysi tavorų, taigi iš algos atsikaitys už juos. Išsimokina, daleisime, su didžiausiu vargu, ir jau manai visada čia dirbti, bet nepasijusi, kaip ir vėl tave varo laukan. Ir teip kankisies ir skursi visą amžių, trunkysies po visą pasaulę. Girdi, kaip kas ten kalba apie tėvynės meilę, apie patriotiškų jausmų, apie dorą ir gailę. Bet tu niekur neatrandi savo tėvynės: visur ji tau žiauri, begailėstinga ir nedora. Visokioms skraistėms prisidengę apgavikai, purvina ir temdo tavo protą, kad paskui begėdiškai išnaudoti tave. Visi tave muša ir nuo tavęs vagia, tik tau liepia ramiai būti.

Ir tokių proletarių, kaip tu, milijonai. Tarp jų atrasi anglus, francuzus, vokiečius, rusus, lenkus, lietuvius, žydus, latvius ir t. t. Visų jų padėjimas nesiskiria nuo tavo, visi jie nelaimingi. Šitas vienodumas mūsų padėjimo ir gimdo vienodus visų darbininkų reikalus, ir riša juos į vieną broliską armiją.

Tuom pačiu laiku matome buržuaziją — visokių tautų ir tikėjimų, — lygiai užinteresuota darbininkų išnaudojimu ir vergijos rėsių palaikymu. Ji, kaip jau minėjau, užlaiko įvairius institutus dėl to, ji pati organizuoja dėl kovos su proletarijatu, nes jos reikalai priešingi mūsų reikalams. Paimkime nors paviršį tų reikalų, ir suprasime: kapitalistai nori, kad darbininkai dirbtų ilgas valandas, — darbininkai nori sutrumpinti darbo laiką, kapitalistai stengiasi mokėti mažas algas, — darbininkai nori gauti didesnes; darbininkai reikalauja, kad jų gyvastis būtų apsaugota nuo mašinų ir kad dirbtuvė būtų tyras oras, — kapitalistai nenori leisti ant pinigų; darbininkai reikalauja materialios ir mediciniškos pagalbos laike ligos ir senatvės, — kapitalistams tas tuština kišenių ir jie priešingi panašioms užmąymoms, ir, galų gale, darbininkai, gerai iširę, kas kenkia jų padėjimui ir kas galėtų išgelbėti juos iš amžinos nelaimės, reikalauja privatišką savastį paimti ir visuomenės rankas, kas reiskia mirtį kapitalizmui, — kapitalistai jokiū būdu su tuo negali sutikti. Užtai socialdemokratija, skelbianti nesantį karo tarp triuso ir kapitalo, šaukianti darbininkus į kovą su kapitalizmu, yra teisinga, nes reikalų priešingumas turi iššaukti susirėmimą dviejų priešingų spėkų: ir kova darosi natūrališka, kadangi turi po savęs realią dirvą, matomai gyvuoja jos faktoriai. Ne idėja, ne dvasios pakilimas, ne noras išsiskirti kova, bet gyvenimo apsiereiskimai, politiškas, ekonominis ir sociališkas proletarijato padėjimas. Visos kitos kovos, kaip tai tautiška, tikėjimiskai, idejiškai ir toms panašios — yra išsiskiamos prie pagalbos prikalbinėjimų, siundimų, jausmų užkurimo ir t. t., dėlto jos nėra natūrališkos, bet mechaniskai suruoštos visokių fabrikantų.

Gal ir mums socialistams užmes, kad ir mes prikalbinėjame darbininkus. Tos nuodėmės mes neturime. Aiškinti darbininkams tą, ką jie patys pergyvena ir mato, nurodinti faktorius, kurie atvedė prie šiandieninio surėdymo ir daryti tai pasiremiant ant tulų mokslo šakų, ant statistikos ir, turint aktyvaizdą visas gyvenimo sriotes, spręsti nuo dalies apie ateitį — nereiskia prikalbinėti. Socialdemokratija mokina proletarijatą suprasti praeitį ir dabartį, ji nori atratinti jį nuo tikėjimo ir prikalbinėjimų, o sujunginti jo mislį, kad jis, pasiremdamas ant mokslo, patyrimų pats galėtų svarstyti visokius reikalus.

Darbininkas nuolatos kovoja už savo reikalus, nors jis pats to nemato. Kova tarp klesų auga vis didyn, atžagariai, kaip tautiška, tikėjimiskai ir idejiška kova matomai nyksta. Tas ženklinas, kad civilizacijai kilstant, žmonių protas vis labiau lavinasi, aiškiau perstato sau dalykus, ir mes žengiamie prie internacijonalistinės brolystės. Tuom tarpu, kaip kitokios kovos tai iškilsta, tai vėl išnyksta — mat jų apsiereiskimas priklauso nuo meisterių gabumo, — klesų kova žengia nuolatiniu savo keliu, ir jos atstrumas ar sudurimas priklauso nuo reikalų svarumo, už kuriuos kovoja. Klesų kova neišnyks, kol neišnyks klesinis padėjimas — kol visi nebūs viena klesa, o tas išaikys klesų priešingiaivimus, pasiliks kovoti už buvį su gamta.

Kad nenusitolti nuo temos, grįžšime vėl prie peržiūrėjimo mūsų padėjimo.... Jeigu pažiūrėti į tai, kaip mes gyvename namuose, ką mes valgome ir kaip rėdomės ir sulyginti viską su turtingųjų užsilikymu, tad butinai riktelsi, kad darbininkai ne žmonės, kadangi priverstas busi pasibaisėti. Mes Amerikos darbininkai valgomie supuvusių mėsą, kuri chemiskai sutaisyta nemaino savo spalvos ir guli Chicago po porą metų; duona, kokią mes valgome, mažai skiriasi nuo šiandų; da ir alaus ar degtinės išeigiate, o juose apart kitokių nuodų, užtektinai randasi smegenis suminkštinančių bakterijų; ypač amerikoniški pigesni gerimai jomis nenuskriausti, kad labiau užmigdyti darbininkų protą, — juk kitaip esant jie pradės daug mislyti ir susibuntavos. Tiesa, susivaziuoja į Ameriką iš Austrijos, Bulgarijos, Italijos ir kitų viešpatysčių valstiečiai: kurie savo visame amžiuje da ne sykio nėra atsakančiai pavalgę. Vienas iš tokių valstiečių neseniai pasakojo man, kad kol tėvynėje būves, negalėjęs suprasti, ar gali kada žmogus privalgėti, sako: man rodės, kad žmogus yra besotis, nes budavo kiek nevalgan, vis pusalkis turį pasilikti. (Dėlu plogijimas). Galite patys spręsti apie jo turtą. O juk tokių valstiečių, vertelgų ir darbininkų yra daug. Žinoma, jeigu tokiame „besociui“ pavyksta privalgėti supuvusios mėsos, šiandienės duonos ir da išgerti užnuodyto alaus, tai jau jis Ameriką skaito užgavėnėmis. (Toliaus bus.)

KORESPONDENCIJOS.

[Tąsa nuo antro pusl.]

veiksmuose „Paskutinė banga“ ir komediją „Nepadėjus nė ko kasti“. Žmoniu prisirinko nedaug, nes visą vakarą labai lijo. Aktoriai savo užduotį labai gerai atliko, ypač Kazys (J. Gaidys), Onytė (M. Kapočūtė) ir jos tėvas (K. Bubnys). Tarpuose aktų buvo daug juokingų ir gaudinančių deklamacijų, dėl kurių publika labai plojo, nes buvo tokių, kur labai sujundino ir kur labai prajuokino. Maišytas choras pertraukose dainavo: „Sugrįžk“, „Tėvyne“, „Sudiev Lietuva“ ir duetą „Viltis“. Viskas teip gerai nusisekė, kad geriau negalima nė norėti.

Potam prasidėjo lošimas: „Nepadėjus nė ko kasti“. Šita komedija aktoriai teipgi puikiai sulose. Publika išlošimo labai buvo užganėdinta, ką galima buvo spręsti pagal tankų dėlu plogijimą. Paskui deklamacija P. Jurgeliutė „Ne tas yra didis“ ir M. Kapočūtė „Grazu, gražiau ir gražiausia“, kas didelį išpuolį padarė ant publikos. Paskui buvo dainuotas duetas „Viltis“. Potam kalbėjo dr. Šliupas, kuris trumpai, bet aiškiai išguldinėjo visa Lietuvos istoriją; jo kalba labai patiko publika. Toliaus buvo rodomi lietuviški paveikslai, senovės lietuvių kunigaikščiai, lietuviškos eilės ir bažnyčia, Biruta ir teip visos dailiausios senovės ir dabartinės vietos. Tas teip-pat patiko žmonėms, kad ir dabar visi kalba apie juos. Buvo teipgi ir kruatinų paveikslų. Rodant paveikslus vyrų choras padainavo „Lietuva, brangi mano tėvyne“, pritaikydami prie tų gražių ir daug apeinančių paveikslų, kurios gaila ir dabar ausyse skamba. Ant pabaigos P. Jurgeliutė deklamacavo „Troškimas“ ir „Žvaigždutės“, o M. Kapočūtė — „Lietuvos šviesuoliams“.

Petronėlė.

Shenandoah, Pa.

Skaitant laikraščius, beveik visuose galima buvo užtėmyti, kad veiklesni lietuviai visur rengė apvaikšiojimą 50 metų sukaktuvių mūsų raštininko, Dr. V. Kudirkos, Teip pat ir mūsų vietinė T. M. D. Kuopa, su pagalba „Shenandoah“ Teatralskos Kuopos parengė jo paminėjimui vakarą. Vakaro programą susidėjo iš teatrališkos perstatymo, prakalbų, deklamacijų, dainų ir paveikslų.

Vakaras buvo parengtas 17 dieną Vasario. Atėjus taidienai žmonės su nekantrumu laukė išgirsti, kas do viens yra V. Kudirka, nes daugumas apie jį nebuvo girdėję.

Pirmiausia ant scenos padainavo vyrų ehoras: „Lietuva tėvyne mūsų“, paskui maišytas choras padainavo „Tėvyne“, „Biruta“, „Sudiev Lietuva“ ir „Sugrįžk“, kurios labai gerai nusisekė; ant vakaras ir užsibaigė.

Publikos prisirinko pusėti niai, ir visi labai ramiai užsilaike, kas liudyjo kad visi buvo užganėdinti, nes niekas beveik geriau per tokį trumpą laiką praktikos nepadarė. Nedatyriau kiek liko pelno, bet gal būt išmokėjęs lėšas, kiek liks, paskirs Kudirkos raštams.

Ištariu širdingą ačiū Tėv. Myl. Dr. Stei ir Teatraliskai Kuopai už surengimą to teip puikaus vakaro, kuris ne vieną dvasią iš miego prikėlė.

Petronėlė.

Scranton, Pa.

Anglekasyklos vos keturias dienas dirba į savaitę. Tarp lietuvių judėjimas ir neramu-

mas. Kunigo iki šiol da visuometurim. Bažnyčia uždaryta. Kunigas Kuras su savo keilais spangais pasekėjas dievą garbina arių sklepe keiksmiais. Pili si jo nelemto snukio, kaip iš kokio maišo, prakeikimai, gaudinimai vėliais, pragaro karštybėmis ir siundinimai vieny ant kitų neturi galo; liepia šonkaulius lauzyti tiems, katrie reikalauja, kad bažnyčia būtų lieptuvi o ne arių.

O dieve, apsaugok kiekvieną kataliką nuo tokio mokintojo, kaip Kuras! Jojo pasekėjai nieko daugiau nuo jo neišmoks, kaip tikta keikti ir šonkaulius lauzyti.

Mat Kristaus mokslas į ką pavirto? — į keiksmus! O jūs, žmoneliai, ko gi juseinat į tokią keiksmiais suteptą vietą, kur Kristaus mokslo nėra neženklo, kur baltas keičiamas į juodą, o melas į teisybę? Jei-juo per tą laiką butumet savo nameliuose ir atiduotumet garbę aukščiausiam viešpačiui, arba pasiskaitytumet kokį laikraštį ar teip naudingą knygą, daug butumet geriau padarę, negu klausydami tokių keiksmų.

Vasario 17 dieną tapo sukvietas susirinkimas šv. Juozapo lietuviškos parapijos kaslink gavimo kunigo. Ad vokatas parašė rezoliuciją, kuri ant susirinkimo tapo perskaityta. Svetainė buvo kimšte prikimšta žmonių, ir visi ant to pristoję, kad mums daugiaus nereikia arių vyskupo, ir kad mes bažnyčia daugiaus jam neatiduotum. Trys buvo priešingi. Bažnyčia ilgiau negalima uždaryta laikyti; koks kunigas atsiras, tokį imsimė, ar jis bus prigulmingas ar ne, kad tikta katalikiškas. Taigi vyskupas Hoban patrotijo visas tiesas liokin minėtos bažnyčios dėl nedavimo kunigo.

Erzvilketis.

HUMORISTIKA.

Tėvas: Kaip matyt, tai mūsų Uršulė jau ir pasiliks ant mūsų sprando. Jau baigia 30.... Motina: Uršulei tame nėra jokios sarmatos.... Ji seniai jau būtų ištejęs, jeigu ją kas imtų!

Kratas pirma mirt?

— Ar tamista žinai, kuris iš jūsiu pirma numirs? — užklauso tula moteriškė ką tik apsidėvusi vyro. — Kas tą gali žinoti! — atsakė vyras. — O aš žinau, — atsiliepė moteriškė. — Kuris po su tuoktuvių, pirmą naktį sugulė, pirma užmigo, tas turės pirmą ir mirti.

— Tai, nē aš žinau, nē aš atsimenu, kuris iš mūsų pirmą užmigo — atsakė šaltai vyras.

— Neatsimeni! — nusistebėjo moierėlė. — O aš, nors jau 20 metų praėjo nuo to laiko, vienok kaip šiandien atsimenu, kad visą naktį negalėjau užmigti.... O vyras... apsikabino, ir tuoj pradėjo knarkti....

Dievo Muzikantas.

Pasarga.

Tankiai atsikartoja, kad prasant permainyt adresą nepaduoda senojo adreso. Gerbiaujie! Mes negalime gerbiainyt adreso, jeigu mes neturime seno ir naujo adreso, dėlto kad pas mus adresuose pasilikti to paties žmogaus du adresai; todėl, norintieji permainyt adresą, butinai turi priduoti savo senąjį ir naująjį adresą. Tą gana lengvai padaryti. Ant atviro laiškelio parašyt pirmiau senąjį o paskui naująjį adresą. Galima tą padaryti ir paštoje. Paprašyt užveizdo, kad permainytų laikraščio adresą ir

paduoti jam savo senąjį ir naująjį adresą, o tada pačtas pats permaino.

Todėl meldžiame „Keleivio“ skaitytojų, kad permainant adresą, butinai prisistumet senąjį ir naująjį adresą. Administracija.

Skaitytojų atyda.

Meldžiame visų gerbiainų „Keleivio“ skaitytojų, kurių prenumerata pasibaigė šiame bernainyje ir gavote paraiginio kortelės, atnaujinti, kitaip busime priversti laikraštį sulaikyti.

„Keleivio“ Administracija.

Atsisaukimas.

Kiekvienas žino, kad priezascia mūsų kulturiško nupuo- limo — yra tamsumas. Pakelimas apšvietimo, pakelimas mūsų tautos priklausos nuo kiekvieno lietuviio ir lietuvių. Stverkimes tad už darbo visi, ir bendromis pajiegoms varykim jį pirmyn. Tas darbas nesunkus; kiekvienas darbininkas turi tik neusmiršti, kad jo pareiga yra platinti apšvietimą tarp savo drangų. Mes irgi nepasiliksim šiame klausime sudėję rankas, bet dirbsime, kaip ir ligiol dirbome, kiek mums pajiegos pavelsys. Dirbome, vargome, bet persitikirnome, kad pavieniu asmenų darbas ant teip apšvietos dirvos, kaip mūsų visuomenė, yra labai sunkus. Todėl nutarėmė atsisaukti į jūsiu širdis, gerbiainieji skaitytojai, kad jūsiu mums tą darbą palengvintumet, platindami literatūrą. Tik tuomet darbas tas turės didelį pasisekima, kada jūsiu, broliai ir seseris, jį paremsite. Kiekvienam skaitytoju, kuris tik prikalbins naują skaitytoją ir užrašys ant metų jam „Keleivį“, mes nutarėm duoti už 50c knygų, žemiaus paminėtų. Tokiu būdu platinsis tarp žmonių laikračiai ir knygos.

Prie darbo visi, kam tik miela apšvieti, kam rupi savo ir vaikų ateitis — prie darbo kiekvienas. Siundiant naują skaitytoją, pažymekit, kokias knygas išsirenkat. Adresą dekit šitoki: „KELEIVIS“, So. Boston, Mass. Dievo žmogus. Naudingas ir labai užimanti papasakojimas.....20 c. Zodiis tikinčiojo. Žvilgis į pasaulį iš filo zofisko matymo.....10 c. Linksms apreiškimas arba kaimiečių ir caro šeimynos išpažintis.....5 c. Pedoms Kristaus.....35 c. Raginis ir kitos gražios pasakos.....25 c. Po keturiasdešimt metų.....25 c. Grigorius. Labai užimanti pasaka.....15 c. Auštant, Apsyska T. T. Jež'o.....25 c. Amžiaus galus Ponsko Pyloto.....10 c. Botanika arba taisyliu auguminkis.....75 c. Kaip padaryti monus.....50 c. Priekus Engels.....15 c. K. Marks.....12 c. Apie arklius. Auginimas ir gydymas 10c. Karves ir nauda iš jų.....10 c. Naujausios ir visokios dainos.....50c. Revoliucijos giesmės su natomis, sutai sytos ant dviejų, trijų, keturių balsų 35c. Ne tu kalčiausis.....10 c. Lietuvos lenky kantičkos.....10 c. Girtuoklių Gadzinkos.....10 c. Teipgi gražiausių popieru gramotoms rašyti, kurių tuzina su prisistintu skaitome 25.

Tas daktaras kiekvieną ligonį apziūri pats. Cydomos ligos. Sloga, asthma, džiova, nosinės, gerklinės ir krutinių ligos. Kurtumas ir kitos ausų ligos. Visos skilvio ir kepenų ligos. Inkstų ligos ir saldligės. Hemorrhoidai gydomi be operacijos. Nerviškos ligos (tik ne proto sumišimas). Puolimo ligos (epilepsija) Reumatizmas ir Neuralgija. Vėžligės ir votis gydamos be peilio. Sugedimas kraujo ir išbėrimai. Visos moterų privatiškos ligos gydamos be operacijų ir skausmo. Apziurėjimas ir patarimas dykai. Prf. Dr. GEORGE H. PAYNE Didis specialistas, 585 Boylston st., Boston, Arti Mieso. Knygyno ir Dailos Muzejaus, prie Copley sq. Telephone No. 3806 Back Bay. Kalbam lietuviškai.

Visiems sergantims patariam kreiptis pas dr. Payne. Tas neyra Boston Clinic arba kokia ten daktarų kompanija; bet garsus profesorius Payne iš Harvardo universiteto.

Pereituose metuose šitas didelis daktaras išgydė daug tukstančių žmonių, ir dabar pacientai atkeliauja iš visų Amerikos kraštų gydyties pas tą didįjį specialistą. Jis padidino savo ofisą Back Bay, 585 Boylston st., kuris bus atdaras kasdiena nuo 9 val. ryto iki 8 val. vakaro. Pas

Apgarsinimas. Svarbus pranešimas sergantiems! Greitas gydymas, Pigios prekės, Ir be operacijų. Nuostabūs gydymai didžiojo Amerikos specialisto, Prof. George H. Payne iš Harvard universiteto.

Pereituose metuose šitas didelis daktaras išgydė daug tukstančių žmonių, ir dabar pacientai atkeliauja iš visų Amerikos kraštų gydyties pas tą didįjį specialistą. Jis padidino savo ofisą Back Bay, 585 Boylston st., kuris bus atdaras kasdiena nuo 9 val. ryto iki 8 val. vakaro. Pas

Apziurėjimas ir patarimas dykai. Prf. Dr. GEORGE H. PAYNE Didis specialistas, 585 Boylston st., Boston, Arti Mieso. Knygyno ir Dailos Muzejaus, prie Copley sq. Telephone No. 3806 Back Bay. Kalbam lietuviškai.

Visiems sergantims patariam kreiptis pas dr. Payne. Tas neyra Boston Clinic arba kokia ten daktarų kompanija; bet garsus profesorius Payne iš Harvardo universiteto.

šitą daktarą kreipias su ligoniais ligonbučiai (Hospitals) ir kiti daktarai. Neseniai atidarem naują branch ofisą 390 Main st., Worcester, Mass., ruimai 331-332-335.

Šitas daktaras turi priprkęs iš Amerikos ir Europos didžiausių masinų gydymui ligų, didžiausia visam pasauli X-Rai mašina dėl peržiurėjimo kiauurai žmogaus kuno ir suradimo [ne spėjimo] ligos. Kitos tokios istaigos, kuri turėtų šitiek masinų gydymui visokių ligų be operacijų, Amerikoje nėra: Ačiu tokiai daugybei elektriskų ir magnetiskų masinų, jis gali duot (20) įvairios rūšies elektriskų gydymo būdų. Jis gydo vyrų ir moterų ligas, reumatizmą, neuralgiją, sciaticą (nerviškos ligos), odos ligas ir vėžliges. Gydo naujausiomis masinomis ir naujomis gyduolėmis. Jis išgydo, ko kiti daktarai prisilakydami seno budo išgydyt negal. Jis išgydo be skausmų ir operacijų.

Su savo nauju „saulės žibintu“, jis išgydo užsienėjusias zaizdas, votis ir moterų ligas. Jis gydo ačiu stebuklingoms masinoms, įvairioms medikaliskoms maudiklėms ir kitoms prietaisams, ko kitiems daktarams stoka.

Daktarai, turinti sunkius ligonius, kurių jie negali išgydyti, kviečiami kreipties pas tą didį daktarą, o jis išaiškins kokia liga ir kaip ją reikia gydyt.

Serganti daktarai ir jų seiminės, tegul kreipias pas jį, o bus išgydyti.

Mūsų Inhalatorium mašina tai tokia prietaisa, kad per visokias gyduoles ir aliejus persunkia garą, o ligonis sėdi tam tikram kabinete ir kvėpuoja oru, pilnu gyduolių garo, kuri sutraukia į savo plaučius. Ačiu tai prietaisai daktaras lengvai išgydo pradžią džiovos. Šitas gydymo budas uztvirtintas didžiausių profesorių pasaulyje, jis gydo teipgi slogą nosies, gerkles ir plaučių ligas. Moterų ligose jis gydo vėžliges ir sutinimus be skasmo ir operacijos. Šitas gydymas išgelbėjo šimtus moterų nuo peilio baisybės. Jeigu tu sergi kokia užsienėjusia nerviška liga, tau tik reikia apsilankyti pas šitą didelį daktarą. Atsikratik nuo tos ligos. Ateik ir buk išgydytas pirma, negu liga išplės tau gyvastį ir laimę.

Tas daktaras kiekvieną ligonį apziūri pats.

Cydomos ligos. Sloga, asthma, džiova, nosinės, gerklinės ir krutinių ligos. Kurtumas ir kitos ausų ligos. Visos skilvio ir kepenų ligos. Inkstų ligos ir saldligės. Hemorrhoidai gydomi be operacijos. Nerviškos ligos (tik ne proto sumišimas). Puolimo ligos (epilepsija) Reumatizmas ir Neuralgija. Vėžligės ir votis gydamos be peilio. Sugedimas kraujo ir išbėrimai. Visos moterų privatiškos ligos gydamos be operacijų ir skausmo. Apziurėjimas ir patarimas dykai. Prf. Dr. GEORGE H. PAYNE Didis specialistas, 585 Boylston st., Boston, Arti Mieso. Knygyno ir Dailos Muzejaus, prie Copley sq. Telephone No. 3806 Back Bay. Kalbam lietuviškai.

Visiems sergantims patariam kreiptis pas dr. Payne. Tas neyra Boston Clinic arba kokia ten daktarų kompanija; bet garsus profesorius Payne iš Harvardo universiteto.

Pereituose metuose šitas didelis daktaras išgydė daug tukstančių žmonių, ir dabar pacientai atkeliauja iš visų Amerikos kraštų gydyties pas tą didįjį specialistą. Jis padidino savo ofisą Back Bay, 585 Boylston st., kuris bus atdaras kasdiena nuo 9 val. ryto iki 8 val. vakaro. Pas

Apgarsinimas. Svarbus pranešimas sergantiems! Greitas gydymas, Pigios prekės, Ir be operacijų. Nuostabūs gydymai didžiojo Amerikos specialisto, Prof. George H. Payne iš Harvard universiteto.

Pereituose metuose šitas didelis daktaras išgydė daug tukstančių žmonių, ir dabar pacientai atkeliauja iš visų Amerikos kraštų gydyties pas tą didįjį specialistą. Jis padidino savo ofisą Back Bay, 585 Boylston st., kuris bus atdaras kasdiena nuo 9 val. ryto iki 8 val. vakaro. Pas

Apziurėjimas ir patarimas dykai. Prf. Dr. GEORGE H. PAYNE Didis specialistas, 585 Boylston st., Boston, Arti Mieso. Knygyno ir Dailos Muzejaus, prie Copley sq. Telephone No. 3806 Back Bay. Kalbam lietuviškai.

Visiems sergantims patariam kreiptis pas dr. Payne. Tas neyra Boston Clinic arba kokia ten daktarų kompanija; bet garsus profesorius Payne iš Harvardo universiteto.

